

ISSN:2245-1021

Nyt fra

DANSK-JØDISK VENSKAB

Nr. 5 - Oktober 2015 - 38. årgang

**"Glemmer jeg dig,
Jerusalem..."**
Side 3

Det første hjem i Israel
Side 4-5

**På lejr ved den israelsk-
egyptiske grænse**
Side 6-7

**På besøg i Lone Soldier
Center i Jerusalem**
Side 8-9

DJV - et fælleskirkeligt arbejde for Israel

Dansk-Jødisk Venskab
Postboks 64
2830 Virum
Konto 1551 000932 7398

mail: info@djvenskab.dk
web: www.djvenskab.dk
webmaster: Dan Herron

BESTYRELSE:

Eva Ravn Møenbak, formand,
4465 6252. E-mail:
ravn.moenbak@mail.tele.dk

Filip Graversen, kasserer
5765 8989.
E-mail: graversen4171@os.dk

Kirsten Graversen, 5765 8989
E-mail: graversen4171@os.dk

Linda Møller, rejsesekretær,
5056 6414
E-mail: elkaer1@gmail.com

Marvel Gulbrandsen, 36410623
E-mail: gax@privat.dk

Greta Axelsen, 30255329
E-mail: gax@privat.dk

Vagn Møenbak,
4465 6252. E-mail:
ravn.moenbak@mail.tele.dk

Repræsentant i Israel

Dan V. Herron
11 Yitzhak Ben Dor, apt. 11
9328109 Jerusalem, Israel
E-mail: dan.herron@djvenskab.dk
Tlf. (+972)(0)58-643-4396

Nyt fra

DANSK-JØDISK VENSKAB

Redaktion:

Greta Axelsen, ansv.red.
Se ovenfor
Eva Ravn Møenbak
se ovenfor
Layout: Greta Axelsen

DJV VOLONTØR

Kontaktperson:
Linda Møller, se ovenfor

BLADSEKRETÆR

Ole Hamann

Nyt fra Dansk-Jødisk Venskab
kan bestilles hos redaktøren eller et
af bestyrelsens medlemmer eller hos:
Dansk-Jødisk Venskab,
Postboks 64, 2830 Virum

ARTIKLER, der gengives i bladet,
dækker ikke nødvendigvis
redaktionens synspunkter

EFTERTRYK

med tydelig kildeangivelse er
tilladt

Forsiden:

*Paraplyer kan bruges på flere
måder. Yoel Moshe Salomon St. i
Jerusalem 2015. Foto: Linda Møller*

ISSN:2245-1021

Leder

Jerusalem og aliya (indvandring)

Jerusalem og Israel har til alle tider udøvet en stor tiltrækning på mennesker, først og fremmest det jødiske folk, året 2015 er ikke nogen undtagelse. Israels immigrationsminister, Zeev Elkin, kunne her kort før det jødiske nytår, Rosh Hashana, meddele, at mere end 30.000 olim, jødiske indvandrere, er kommet til Israel i 2015. En stor del af dem kommer fra Ukraine (26%) og Frankrig (25), to lande, hvor jøder ikke føler sig i sikkerhed, og derfor udvandrer de.

Det er netop aliya fra disse to lande, som Dansk-Jødisk Venskab har støttet gennem den israelske organisation Jewish Agency's arbejde. Til DJV's stævne d. 31. oktober-1. november i Købehavn har vi inviteret en af Jewish Agency's centralt placerede medarbejdere, Danielle Mor, til at fortælle os om *Jødisk indvandring til Israel – en historisk mission i vor tid*.

Staten Israel er frugten af den zionistiske bevægelse og eksisterer som en sikker havn for alle jøder. Immigrationen til Israel alene i 2015 er ifølge CBS (Central Bureau of Statistics) indtil videre kommet fra 97 forskellige lande, og Israels befolkning er nu på 8.412 millioner, der fordeler sig på 74,9% jøder, 20,7% arabere og 4,4% andre grupper. Siden staten Israels oprettelse i 1948 er der et land i verden, hvor jøder kan rejse til og være forvissede om, at der vil blive taget hånd om dem. Netop i disse dage er vi vidner til, at mennesker på flugt strømmer til Europa, og nogle når også vort eget land. Men hvor det her for det meste skaber forvirring og frygt, skaber jødisk immigration til Israel glæde og håb i den israelske befolkning.

Temaet for Dansk-Jødisk Venskabs stævne i år er *Jerusalem* og med det vil vi gerne markere, at vi som kristne har del i den historiske mission, der foregår lige for vore øjne. Også vi har Jerusalem som mål. Hos profeten Esajas bliver denne vision om folkeslagenes engagement i jødernes tilbagevenden omtalt flere steder, fx kapitel 49, vers 22 og kapitel 66, versene 18-21. I disse vers forenes temaerne: Jerusalem, jødernes tilbagevenden/aliya og ikke-jødernes medandel heri: "De skal bringe alle jeres brødre fra alle folkene på heste, vogne, bærestole, muldyr og kameler til mit hellige bjerg, Jerusalem, siger Herren". Denne vision skal vi høre meget mere om på DJV's stævne, og vi håber, at rigtig mange kristne vil deltage og være med til at bringe opmuntring og støtte til vore jødiske venner.

Alle er hjerteligt velkomne!

Eva Ravn Møenbak
Formand for Dansk-Jødisk Venskab

"Glemmer jeg dig, Jerusalem..." (Salme 137,5)

Af Marvel Gulbrandsen - medlem af DJV's bestyrelse

Har man været i Jerusalem en gang, bliver det meget vanskeligt at glemme byen. Det gælder ikke blot byen men hele landet. Jeg er lige kommet hjem fra et besøg i Israel sammen med Greta Axelsen, og det har som altid været en stor oplevelse. Vi havde to specielle formål med denne rejse, og begge dele lykkedes. Vores første og længste stop var i byen Rehovot, hvor vi skulle besøge vores gode ven gennem 27 år - Ida Nudel - en af de tidligere kendte sovjetiske menneske-rettighedsforkæmpere. Som

Ida og Marvel

mange af jer kender til, hjalp hun hundreder af jøder ud af Sovjet og til Israel, men kom selv i fængsel flere gange og blev forvist i 4 år til Sibirien. Efter i 16 år at være blevet nægtet udrejse, kom hun omsider til Israel i 1987, hvor hun meget hurtigt efter sin ankomst oprettede hjælpeorganisationen "Mother to Mother", som hjalp tusinder af enlige mødre og deres børn - og i det hele taget underprivilegerede familier. Ida er nu 84, men er "still going strong". Det var godt at være sammen med hende endnu en gang og dejligt at kunne medbringe en hilsen fra Dansk-Jødisk Venskab til hende. Husk Ida og hendes syge søster Lena i forbøn!

Samarbejdspartnere

Denne gang fik vi også anledning til at mødes med ledere i de

forskellige organisationer, som Dansk-Jødisk Venskab støtter. Det var en rigtig god oplevelse, idet det er vigtigt at se, at penge givet fra bidragydere her i Danmark bliver brugt på en troværdig og ansvarlig måde.

Vi var med Linda Møller, DJV's rejsesekretær, på Orr Shaloms hovedkontor i Bet Shemesh. Vi har skrevet meget om Orr Shalom i tidligere blade. Der er rigtig mange medarbejdere og volontører i dette projekt til støtte for udsatte børn og unge. De gør et kæmpe arbejde.

Dan, DJVs repræsentant i Israel, havde arrangeret møde hos Jewish Agency, hvor DJV som noget nyt støtter immigration af jøderne fra Ukraine og fra Frankrig. Vi fik en fin rundvisning i den store kontorbygning.

Der var også arrangeret møde i Lone Soldier Center, som er et slags soldaterhjem for unge soldater uden familietilknytning i Israel eller fra brudte familier. Her får de rådgivning, hjælp og hygge - et af vore nye projekter i Israel.

Til sidst besøgte vi organisationen Ahavat Kol Israel (AKI) i Jerusalem, der hjælper fattige i Jerusalem. DJV har støttet dette arbejde i mange år. De arbejder under meget små og enkle forhold men gør et stort arbejde. De hjælper folk med kørestole og mange nødvendige ting, samt også fødevarer - specielt op til højtiderne er der uddeling af mad.

Alle steder talte vi med mennesker, der brænder for deres arbejde med at yde hjælp til andre. Vi har med egne øjne set, hvad DJV gør i Israel, et stort hjælpearbejde, som vi vil anbefale på det varmeste.

Vi besøgte Orr Shalom i Beit Shemesh. Fra venstre Greta Axelsen, Michael Fischer fra Orr Shalom, som besøgte DJV ved stævnet i 2014, Linda Møller og Marvel Gulbrandsen

Hovedindgangen til Jewish Agency's kontorer i Jerusalem.

Marvel og Greta på besøg i Lone Soldier Center i Jerusalem

Hos AKI i Jerusalem. Lederen Yoram Baruchian og Marvel sætter et skilt med DJVs navn på en af kørestolene.

Fotos: Dan Herron

Det første hjem i Israel

- på besøg ved absorptionscenter i Be'er Sheva

Af Dan Herron - DJV's repræsentant i Israel

Jewish Agency har været og fortsætter med at være en essentiel del af Israels historie og fremtid. Min dag med Danielle Mor, som kommer til at gæste DJVs årsstævne, starter i det centrale Jerusalem. Her ligger de hæderkronede bygninger, hvor den moderne israelske stat blev undfanget i årene op til 1948. Men i dag skal vi sydpå til Negev Ørkenens hovedstad Be'er Sheva, hvor bl.a. Ben Gurion mente, at Israels fremtid lå, og vel stadig ligger, grundet visionen om at få ørkenen til at blomstre. Den del af Israels fremtid, vi skal se nærmere på, er et absorptionscenter for nye immigranter.

Vi ankommer til en smal og langstrakt betonbebyggelse og bliver budt velkommen af centrets leder sammen med to mellemledere. Jeg føler mig meget velkommen og der er sat masser af tid af til mig. Det takker jeg DJVs venner for, for denne velkomst er udtryk for taknemmelighed for den støtte, I har ydet til Israel, hvoraf DJV har kanaliseret en portion videre til immigranthjælp fra Ukraine og Frankrig.

Moris er centerleder og hans immigrant- og livshistorie er CV nok til at forklare, hvorfor han er manden til at lede centret, der pt. huser 417 immigranter fra 20 lande med 30-35 forskellige sprog. Moris kom til Israel i 60'erne, da hans algeriske forældre valgte at emigrere af frygt for pogromer.

Hans immigrant-oplevelse var af den primitive af slagsen, eftersom hans familie blev huset i en lejr med 5.000 nye immigranter i Dimona, en anden ørkenby, sydøst for Be'er Sheva, hvor de boede 7 personer i et lille skur på 32 m². Skuret havde selvfølgelig ikke klimaanlæg, og han sammenligner oplevelsen med at være en sardin på dåse. Moris var en del af den aktive reserve, der blev indkaldt i Israels hårdeste og farligste krig til dato, nemlig Yom Kippur krigen i 1973, hvor han var indsat i en kampvognsenhed. Grundet sit almene efternavn, Cohen, blev hans forældre ved en fejl underrettet om, at han var faldet i kampene. Det tog adskillige dage, før fejlen blev rettet, men ligesom den jødiske stat, vendte han tilbage til livet fra randen af graven. Men Moris dvæler ikke ved fortiden og fortæller engageret om centrets sammensætning og vision. De største grupper kommer hhv. fra det tidligere Sovjet (48%), Yemen (24%), Nord- og Sydamerika (20%), Tunesien (5%) og resten af verden (3%). De 417 beboere er fordelt på 150 2-3 værelseslejligheder, med

enkelte familier, der bor rundt omkring i Be'er Sheva udenfor centret.

Jeg bliver introduceret til tre unge ukrainere, der har valgt at flytte til Israel: Julie og Olga, begge fra Mariupol i det østlige Ukraine, som DJV læsere sikkert er bekendt med fra medierne, da det er en by i en af de omstridte regioner i Ukraine. Derudover er der IT-ingeniøren Alexander fra Donetsk. Tyveårige Julie er den yngste, og hendes rejse gik fra en krigszone over Krimhalvøen, hvor hun studerede et år, før hun valgte at flytte til Israel, bl.a. på grund af de ungdomsrejser, Jewish Agency arrangerer for jøder fra diasporaen. Nu forbereder hun sig på at blive klar til at læse på universitet i Be'er Sheva.

Moris, Dan og nye immigranter

Olga på 27 var ligeledes inspireret af en ungdomstur, før hun valgte at rejse videre fra et bankjob i Odessa. Begge piger har stadig familie i Ukraine, men det er uvidst om de også er på vej til Israel. Alexanders historie er også dramatisk, og han fortæller om hvordan han fik sin kone og to-årige datter ud fra krigszonen og efter et trøstesløst halvår i Kiev fik mulighed for at komme til Israel, fordi hans kone er af jødisk herkomst. Ingen af de tre oplever samme utryghed i Israel som de gjorde i Ukraine, selvom jeg spørger til sidste års raketudvekslinger med Gaza, så svarer Alexander: "Her har hæren en anden attitude. Den passer på os og søger at beskytte landets borgere". Under rundvisningen kommer jeg på besøg i to klasselokaler. Som underviser ved jeg, hvordan man kan fornemme stemningen i klasselokalet. Her er der ingen sure miner men en glad attitude. Alle i lokalet er enten fra Ukraine eller Rusland. Det der forundrer mig mest er, hvor glade de er for at være i Be'er Sheva, og at de ser deres egen fremtid i byen. Tidligere har min opfattelse af byen været en lidt støvet og søvnig ørkenby, men over de sidste 10 år er der sket en udvikling både i infrastruktur og population, så byen virker mere attraktiv, selv for en der kommer fra Jerusalem. Mit sidste stop er i et computerlokale med lutter

mørklødede kvinder, ikklædt hvad der ligner en form for ortodokst antræk. Det er Yemenitiske immigranter, der kommer fra et af de mørkeste hjørner i Mellemøsten, når det kommer til kvindefrigørelse. Derfor undervises de for sig og af andre kvinder, for at deres kulturtraditioner ikke bliver gået for nær. Jewish Agency balancerer ofte mellem sådanne hensyn mellem hjemlandets traditioner og moderne israelsk kultur, og satser derfor på at den lange bane vil integrere efterkommerne af nye immigranter. F.eks. gør 98% af yeminitiske drenge tjeneste i hæren. De fortsætter dog med at være blandt de tungeste immigranter og kræver megen mere hjælp end de 6 måneder, der er standard for uddannede vestlige immigranter. Til sidst går turen tilbage til Jerusalem med forundring og glæde i hjertet over at have set noget af det arbejde, som DJV og venner brænder for og som i menneskelige termer er blomsterskud i ørkenen, på trods af at der stadig er meget sand og støv og mangel på væde! Jeg glæder mig over at Danielle Mor, der står t.h. på nedenstående billede, kan bringe en velduft af dette arbejde til Danmark til DJVs forestående årsstævne. På gensyn i København!

Volontørhilsen

DJV stiller et stærkt hold i Jerusalem dette efterår med hele 5 volontører i Jerusalem. De første to kender I, Joye Barnhart og Dan Herron, men nu er Laura Graasvoll, medicinstuderende fra KU, kommet på plads i den jødiske hovedstad, og skriver følgende hilsen:

Min første oplevelse med Israel var DJVs ungdomshike her i foråret. Ved at læse i Biblen var det allerede klart for mig, hvor central en plads Israel har i Guds plan for verdenshistorien, og jeg var glad for at få lov til at se landet med mine egne øjne, så glad at jeg besluttede at tilbringe et halvår i Jerusalem for at lære mere om Guds land og hans folk. En uge i Jerusalem har lært mig mere om Biblen end en hel måneds prædikener i København, eftersom vi starter hver dag med Bibelstudier.

Jeg har også et ønske om at give min tid og kræfter til at velsigne andre. Derfor er jeg nu volontør hos Shevet Achim i Profeternes Gade. Shevet Achim er en organisation der er til for at hjælpe børn over hele Mellem Østen med alvorlige hjerteproblemer og for at vise dem Skaberens kærlighed igennem at tjene dem og deres familiers behov. Dette giver ofte anledning til at tale om Israels Gud til nysgerrige muslimske mødre.

I løbet af min fritid her har jeg mulighed for at besøge mange spændende og dybt rørende steder, f.eks. Holocaust Museet, Vestmuren, og Davidstårnet, stranden i Tel Aviv er heller ikke at kimse ad. Jeg nyder det internationale fællesskab og glæder mig til at se, hvad de næste 5 måneder har at byde på!

Mange hilsener Laura

På lejr ved den israelsk-egyptiske grænse

Dagen er startet tidligt, og jeg ved endnu ikke hvad tid jeg kan forvente at være hjemme. Lidt i syv er jeg kørt fra Jerusalem for at undgå morgenmyldret i trafikken og for at nå frem til mit mødepunkt ved Latrun. Som altid i Israel er der eventyr foran og bagved en, når man begiver sig ud. Latrun er berømt og berygtet for de hårde kampe, der kæmpedes der for at holde forsyningskorridoren til Jerusalem åben under uafhængighedskrigen i '48, og jeg husker levende gengivelserne fra de historiske Herman Wouk romaner jeg slugte som teenager. I dag er Latrun mange ting – et pansermuseum og kloster, samt træfpunkt for Michael Fischer, Orr Shaloms vicedirektør, og mig selv, før vi skal på eventyr til den ægyptisk-israelske grænse.

Efter nogle hundrede kilometers kørsel når vi frem til vores destination langt ude i den vestlige Negevørken, på grænsen til Sinai-halvøen. På et bakkedrag ser vi den kibbutzlignende bebyggelse, som er Orr Shaloms relativt nye sommerlejrfacilitet (tidligere befandt den sig nordpå i Galilæa). Bygningerne udgør Nitzana lejren, oprindeligt tiltænkt som et forsoningsprojekt for israelsk og egyptisk ungdom. Men der kom aldrig gang i udvekslingerne, og i dag fungerer faciliteterne som sommerlejr og uddannelsescenter for unge, som lærer om økologi, vandkonservering og at leve bæredygtigt i ørkenen.

Denne august måned har Orr Shalom booket sig ind for at de børn, hvis forældre ikke kan tage sig af dem

kan få en god sommeroplevelse. Børnenes indledende indstilling er ofte ambivalent, fordi de er tynget af bevidstheden om, hvorfor de er på lejren, fortæller den lejransvarlige, en ung kvinde sidst i 20'erne. Børnene ved at de er her, fordi de ingen andre steder har at tage hen, og ingen anden familie har som vil tage sig af dem. Dette bliver dog gradvist vendt til glæde for det fællesskab, som opstår på lejren, hvor aktiviteter fokuserer på fire vigtige dimensioner: Opmuntring, opbygning, opnåelse af positivt selvværd og udrustning. Denne personlighedsopbygning er ledetråden i lejrteamets arbejde. Det er en arbejdsintensiv opgave, der nærmest kræver mandsopdækning af børnene. Lejren har i alt 42 børn, 30 af dem er der hele august måned, mens 12 nye børn roterer ind hver uge. Nogle af de piger jeg giver engelskundervisning i Mevaseret Zion (forstad til Jerusalem) har også været på lejren en af ugerne. De 30 permanente børn er enten forældreløse eller stærkt psykisk belastede. Det forunderlige er, at havde jeg ikke været bevidst om den alvorlige baggrund for denne lejr, så ville jeg blot se den som enhver anden ungdomslejr. Børnene spiser ude, har sjove vandaktiviteter på glide- og svævebaner og i swimmingpool, og lærer om ørkenliv, ligesom andre lejrskoler på stedet. Men det er denne normalitet, der gør lejren unik, for børnene er utrolig skrøbelige og beskadiget på sjæl og, i nogle tilfælde, deres legeme.

Orr Shaloms sommerlejr – Nitzana lejren

Michael Fischer, Orr Shaloms vicedirektør (th) inspicerer lejren. Godt at kunne sende børn hertil.

Disse sommerlejre er helt essentielle for børnenes udvikling og velfærd, men det er ikke en del af Orr Shaloms faste budget, så der skal særlige initiativer til for at rejse penge. På den måde kom vi til et af turens højdepunkter, en marmeladefabrik i ørkenen! At arbejde ude, såvel som inde i et ørkenklima er hårdt, så hvordan undgår man at gå fuldstændig til af hede, når man skal skære frugt og syltekoge? Det gør man ved at stille fire industrivifter op under et halvtag, et i hvert hjørne, og så har man skabt et mikroklima der er udholdeligt. Ideen til marmeladen er kommet fra en israelsk mesterkok, som lægger sit navn og sine ideer til forskellige marmeladevarianter, den mest eksotiske, for skandinaverne, var velsagtens en marmelade lavet på cherrytomater. Det smagte alt sammen godt, og jeg fik lov til at tage fire glas med hjem, som jeg nu kan nyde på mine jordnødde-smørsmadder. Dagen slutter af med en smuk tur igennem ørkenen og en stejl, men fredelig, opkørsel i korridoren til Jerusalems køligere luftlag og refleksioner over endnu en eventyrlig dag i Israel.

*Fotos:
Dan Herron*

På besøg i Lone Soldier kontoret i Jerusalem

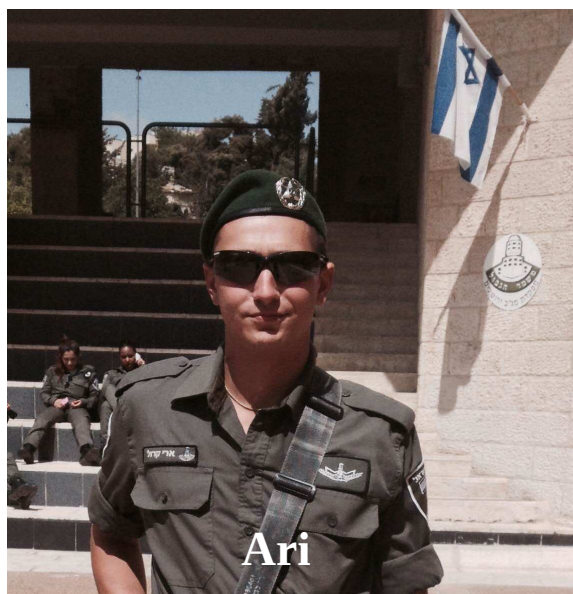
Af Dan Herron

I juni måned var jeg inde på Lone Soldier kontoret i det centrale Jerusalem. De holder til i en slidt bygning og lokalerne er ikke de prægtigste, men atmosfæren summer af ungdom, engagement og meningsfuldt arbejde. Henne ved et bord, bøjet hen over sin bærbare computer, sidder Ari, den unge mand, jeg skal til at interviewe. Ari er 21 og er lige blevet færdig med militærtjeneste for et par måneder siden. Han har fra en tidlig alder haft Israel i hjertet og zionismen på hjernen. Han tilskrifter dette, at han gik i en jødisk dagskole i staten Pennsylvania. Desuden husker han tydeligt at få besøg af forældrene til den soldat, som Lone Soldier er opkaldt efter, Michael Levin. Desværre var grunden til at forældrene besøgte skolen, og ikke Michael selv, at de havde mistet deres søn i Libanon krigen i 2006. Efter at have brugt to uger på skoleophold i Israel som 16-årig, var Ari klar i sin sag og besluttede sig for at arbejde frem mod at emigrere til Israel. Efter endt gymnasium i USA var han volontør i et år og underviste i en børnehave i Israel. Han bemærker, at for ham har Israel føltes som hans hjem fra første gang han besøgte landet – han prøver at sætte ord på fornemmelsen. Selvom han ikke helt kan finde den rigtige forklaring, så lyser intensiteten ud af ham. I stedet for at vende tilbage til USA efter endt volontørtjeneste valgte Ari at tage skridtet fuldt ud og blive israelsk statsborger. Han beskriver entusiastisk fornemmelsen af at stå med israelske identitetspapirer i lommen efter at have fået sin ansøgning godkendt. Han brugte nu noget tid på at være ambulancefrivillig og kom med i en forberedelsesgruppe, Garayin (Kerne), og blev sponsoreret af en kibbutzfamilie, der skulle være en slags erstatningsfamilie.

Seks måneder inde i sin militærtjeneste kom Ari i kontakt med Lone Soldier til et af deres sociale arrangementer. Han nød de snacks, han fik lov at spise og den gode atmosfære der var omkring fællesskabet. Selv om han føler sig stærkt knyttet til Israel, så var dette vigtig for ham, fordi Israel trods alt ikke er hans oprindelsesland. Derudover var der noget befriende i at kunne dele med andre, der gik igennem de samme udfordringer som ham – han var trådt ind i et art broderskab, et lidelsens broderskab, fordi alle i hæren skal yde deres bedste og mere og derfor også lider.

Aris militærtjeneste har ikke været blandt de lette af slagsen. Han har gjort tjeneste på Vestbredden, Judæa og Samaria. Ud over dette har han ikke blot skullet håndtere militante palæstinensere men også sørge for at civile palæstinensere blev behandlet ordentligt. Ari gjorde nemlig tjeneste i Grænsepolitiet, en myndighed der til tider har haft et blakket ry, idet den i sit sikkerhedsarbejde ofte er kommet i karambolage med palæstinensere på uheldig vis. Aris videre fortælling er fascinerende, fordi den vidner om et ungt, etisk tænkende menneske der har været i mange dilemmaer. Især under sidste sommers uroligheder, da volden blussede op på Vestbredden, med grænsepolitiet i frontlinjen, efter at først tre jødiske drenges kidnapning og efterfølgende mord samt en palæstinensisk drengs samme kranke skæbne satte gang i en konfrontation, hvor grænsepolitiets gendarmere befandt sig i optøjer konstant i løbet af deres 14 timers vagtskift. Da jeg henviser til Grænsepolitiets renommé, nikker han, men siger, at tingene har ændret sig for flere år tilbage. Reglerne for, hvornår soldaterne må bruge magt, er meget restriktive, næsten for restriktive. Han fortsætter med nogle eksempler. Hvis en palæstinenser står med en Molotov Cocktail i hånden, må der ikke skydes, kun hvis den antændes og skal til at kastes, må man udløse skud, og hvis det er skud efter kasteren, da kun under knæene. Er der blevet kastet, så må der igen ikke løsnes skud.

Faktisk må soldaterne slet ikke have patroner i patronkammeret. En soldat, i dette tilfælde fra den regulære hær, blev sendt i fængsel af de militære myndigheder for at placeret en patron i sit våben, da han følte sig truet på livet efter at være blevet fysisk angrebet. Senere blev soldatens dom omstødt. Disse regler kan være frustrerende for soldaterne, især fordi palæstinenserne også kender dem. Restriktioner går ikke kun på soldaternes færden i Judæa og Samaria men også i cyberspace, hvor det ikke er tilladt at udtrykke politiske holdninger.

Alligevel er Ari tilgang overraskende moden og nuanceret. Han er fuldt ud bevidst om, at det kun er et mindretal af palæstinensere, der er voldeligt orienteret. Mange, der søger at komme illegalt ind i Israel, søger simpelthen at finde arbejde, siger han. Desuden lægger han vægt på det, han kalder intelligent forskelsbehandling, der tager højde for aldersgruppe, ærinde, og tidligere straffeattest. Han nævner et praktisk eksempel, hvor han under en operation havde fået ordre på at lukke en vej hermetisk og ikke lade nogen, uanset ærinde, komme forbi. Han endte dog i et dilemma, hvor en ambulance med et akut tilfælde havde brug for at komme til hospitalet. Dilemmaet bestod i at følge ordrer og det faktum, at ambulancer ofte bliver brugt som dække for at få ting og personer uden om militæret. Men Ari vurderede, at der var tale om et reelt nødstilfælde og valgte at tilsidesætte sine ordrer, en svær men moden beslutning, som hans officer senere viste forståelse for.

Nu er Ari ude på arbejdsmarkedet efter endt tjeneste. Han har livet foran sig og har ikke lagt sig fast på en karriere endnu. For tiden er han i lære som blikkenslager og er engageret i frivilligt arbejde igen, fordi han ønsker at kvittere for den hjælp, han har fået igennem Lone Soldier. Ari har evner og interesse inden for kampsport og lægefaget men ønsker noget mere livserfaring, før han evt. begynder på universitetet. Jeg sidder med en fornemmelse af forundring over alt, hvad denne 21-årige allerede har lært og den relative høje modenhed, han udviser. Jeg slutter af med at spørge ham om, hvad hans håb for Israel er, hvortil han svarer: "At bryde barriererne ned mellem jøder og muslimer, således at selvom vi har forskellige tilgange, fysisk og åndeligt, til tempelbjerget, at vi kan følges ad på vejen hjem".

Dansk-Jødisk Venskabs Israelstævne

31.oktober - 1. november 2015

Danielle Mor,
leder for
Udviklings-
afdelingen af
Jewish Agency
taler på stævnet
kl. 14.00. Her vil
vi få opdatering
om Jødisk
indvandring til
Israel.

Spændende og utraditionel koncert lørdag aften

Lørdag aften bliver der en helt speciel koncert, hvor saxofonisten Charlotte Andersson og pianisten Ronen Thalmy spiller og synger jødisk/ hebraiske sange og klezmermusik. Det er en fængende duo, som er værd at lytte til.

(Se hele stævneprogrammet
på bagsiden af bladet.)

Nye Israel-bøger

Der er for nylig udkommet tre nye bøger vedr. Israel

Kampen om Jerusalem

Af Filip Hübbe Ipsen

Udkommet på forlaget HEFI

Hvorfor Israel?

Af Willem J.J Glashouwer

Udkommet på Forlaget Scandinavia

Guds Frelsesplan

- et studium over de store linier i Bibelen

Af Uffe Nissen

Tværkirkelige bedemøder for Israel i 2015

"Bed om fred for Jerusalem"

(Salme 122,6)

Møderne, der ledes af Eva Ravn Mønenbak, er åbne for alle interesserede. Til hvert møde er der informationer fra Israel.

Den 3. onsdag i måneden
kl. 19.30 er der bedemøde for Israel
21/10, 18/11, 16/12

Møderne finder sted i
Apostolsk Kirke, Filippavej 3,
1972 Frederiksberg C

WIZO BASAR 2015

Basaren finder sted på
Carolineskolen,
Bomhusvej 18, 2100 København Ø
Søndag d. 22. november,
i tidsrummet kl. 12-15.

Kunne du tænke dig at blive DJV-volontør i Israel?

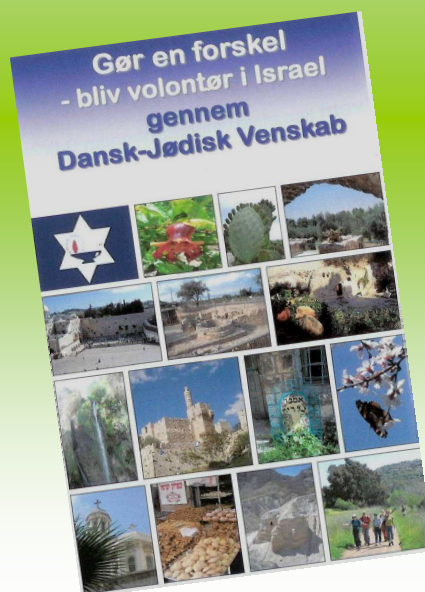
Du kan læse mere om dette på vores hjemmeside: www.djvenskab.dk
Eller kontakt DJV's kontaktperson Linda Møller, [mail:elkaer1@gmail.com](mailto:elkaer1@gmail.com), tlf. 5056 6414

Medlemskab i DJV

Nu er det tid til at forny dit medlemskab for 2016. Det koster kr. 100,- pr. år. Er du endnu ikke medlem, men ønsker at blive det, kan du blot indbetale 100 kr og mrk. din indbetaling "medlemskab".

Benyt venligst vedhæftede girokort.

Tak for din støtte.
Redaktionen

Dansk-Jødisk Venskabs Israelstævne

31. oktober – 1. november 2015

Sted: Evangeliekirken, Worsaaesvej 5,
1972 Frederiksberg C

**Tema: "Jerusalem –
den store konges by"**

Lørdag 31/10

Kl. 14.00: Danielle Mor: Leder for Udviklingsafdelingen af Jewish Agency, med ansvar for Aliyah (jødisk indvandring til Israel) og integration: **Jødisk indvandring til Israel - en historisk mission i vor tid**

Kl. 16.00: Dan Herron, DJV's repræsentant i Jerusalem: **DJVs nye hjælpeprojekter i Israel - engagement og vision**

Kl. 19.00: Jødisk koncert med saxofonisten Charlotte Andersson og pianisten Ronen Thalmay, **som spiller og synger jødiske / hebraiske sange og klezmermusik.**

Lovsang: ved Victor Høerup med flere

Maleriudstilling v/ Greta Axelsen

**Der er servering mellem møderne:
kaffe, te og kage samt let anretning**

Søndag 1/11

Kl. 10.30: Eva Ravn Mønbak, formand for DJV, taler ved gudstjenesten i Evangeliekirken: **Herrens ord fra Jerusalem (Esajas 2, 1-5)**

Kl. 19.00: Tværkirkeligt ungdomsmøde: **Hvorfor Israel?** Med deltagelse af Danielle Mor og Dan Herron. Lovsang.

NB! Ungdomsmødet finder sted i Apostolsk Kirke, Filippavej 3, 1928 Frederiksberg C.

**Caféen er åben før og efter mødet med
forfriskninger**

(Se annonce på side 9)

